

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENAT

CAMERA DE DEPUTAȚILOR

Lege privind controlul asupra pericolelor de accident major în care sunt implicate substanțe periculoase

Parlamentul României adoptă prezenta lege:

Secțiunea 1

Obiectul și domeniul de aplicare

Art. 1

Prezenta lege reglementează măsuri pentru prevenirea accidentelor majore în care sunt implicate substanțe periculoase, precum și pentru limitarea consecințelor acestora asupra sănătății umane și asupra mediului, pentru asigurarea unui nivel ridicat de protecție pe întreg teritoriul național, într-o manieră consecventă și eficace.

Art. 2.

(1) Prevederile prezentei legi se aplică amplasamentelor definite la art. 3 pct.1.

(2) Prezenta lege nu se aplică:

- a) amplasamentelor, instalațiilor sau suprafețelor/spațiilor de depozitare militare, de siguranță și apărare națională;
- b) pericolelor create de radiații ionizante provenite de la materiale radioactive;
- c) transportului de substanțe periculoase și depozitării temporare direct legate de transportul pe șosele, căi ferate, căi de navigație fluvială interne, căi maritime sau aeriene, în afara amplasamentelor care intră sub incidența prezentei legi, inclusiv încărcării, descărcării și transportului la sau de la alte mijloace de transport pe docuri, pontoane sau stații de triaj;
- d) transportului de substanțe periculoase prin conducte, inclusiv stații de pompare, în afara amplasamentelor care intră sub incidența prezentei legi;
- e) exploatării, și anume explorării, extracției și prelucrării, minereurilor în mine și cariere, inclusiv prin intermediul forajelor;
- f) explorării și exploatării în largul mării a minereurilor, inclusiv a hidrocarburilor;

- g) depozitării gazelor în situri subterane aflate în largul mării, fiind incluse atât siturile de depozitare dedicate, cât și siturile unde au loc explorarea și exploatarea minereurilor, inclusiv a hidrocarburilor;
- h) depozitelor de deșeuri, inclusiv depozitării subterane a deșeurilor.

(3) Fără a aduce atingere prevederilor de la lit. e) și h) de la alin. (2) sunt incluse în domeniul de aplicare al prezentei legi:

- a) depozitarea subterană onshore a gazului în straturi naturale, acvifere, cavități saline și mine dezafectate, și
- b) operațiunile de prelucrare chimică și termică și depozitarea aferentă acestor operațiuni, care implică substanțe periculoase, precum și instalațiile funcționale de eliminare a sterilului, inclusiv bazine de decantare sau baraje, care conțin substanțe periculoase.

Secțiunea 2

Definiții

Art. 3.

În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos se definesc după cum urmează:

1. **"amplasament"/sit de exploatare** - întreaga zonă care se află sub controlul unui operator, dacă în una sau mai multe instalații situate în această zonă, inclusiv în infrastructurile sau activitățile obișnuite sau conexe, există substanțe periculoase; amplasamentele sunt fie amplasamente de nivel inferior, fie amplasamente de nivel superior;
2. **"amplasament de nivel inferior"** înseamnă un amplasament în care substanțele periculoase sunt prezente în cantități egale sau mai mari decât cantitățile prevăzute în coloana 2 din partea 1 sau în coloana 2 din partea 2 din anexa nr. 1, dar mai mici decât cantitățile prevăzute în coloana 3 din partea 1 sau în coloana 3 din partea 2 din anexa nr. 1, acolo unde este necesar aplicându-se regula de însumare stabilită în nota 4 din anexa nr.1;
3. **"amplasament de nivel superior"** - un amplasament în care substanțele periculoase sunt prezente în cantități egale cu sau mai mari decât cantitățile prevăzute în coloana 3 din partea 1, sau în coloana 3 din partea 2 din anexa nr. 1, acolo unde este necesar aplicându-se regula de însumare stabilită în nota 4 din anexa nr. 1;
4. **"amplasament învecinat"** - un amplasament a cărui poziționare în apropierea unui alt amplasament este de natură să sporească riscul sau consecințele unui accident major;
5. **"amplasament nou"**:
  - a) un amplasament care intră în exploatare sau este construit la data publicării legii sau ulterior acestei date; sau
  - b) un sit de exploatare care intră sub incidența prezentei legi sau un amplasament de nivel inferior care devine amplasament de nivel superior sau viceversa, la data publicării legii sau ulterior acestei date, ca urmare a unor modificări ale instalațiilor sau activităților sale ce duc la o modificare a inventarului său de substanțe periculoase;
6. **"amplasament existent"** - un amplasament care la data de 31 mai 2015 intră în domeniul de aplicare a Hotărârii Guvernului nr. 804/2007, iar de la data publicării legii intră sub incidența acesteia fără a-și modifica clasificarea de amplasament de nivel inferior sau de amplasament de nivel superior;
7. **"alt amplasament"** - un sit de exploatare care intră în domeniul de aplicare a prezentei legi sau un amplasament de nivel inferior care devine amplasament de nivel superior sau viceversa, la data publicării legii sau ulterior acestei date, din alte motive decât cele menționate la punctul 5;
8. **"accident major"** - un eveniment, cum ar fi o emisie majoră, un incendiu sau o explozie care rezultă din evoluții necontrolate în cursul exploatării oricărui amplasament care intră sub incidența prezentei legi și care conduce la pericole grave, imediate sau întârziate, pentru sănătatea umană sau pentru

mediu, în interiorul sau în exteriorul amplasamentului, și care implică una sau mai multe substanțe periculoase;

9. „autoritate competentă” - autoritatea/autoritățile responsabilă/responsabile de implementarea prevederilor prezentei legi, definite la art. 6;

10. "amestec" înseamnă o mixtură sau o soluție compusă din două sau mai multe substanțe;

11. „deficiențe grave” înseamnă deficiențe constatate cu ocazia inspecțiilor pe amplasament pentru care nu se identifică soluții alternative și care pot genera accidente majore, imediate;

12 "depozitare" - prezența unei cantități de substanțe periculoase în scopul înmagazinării, depozitării în condiții de siguranță sau menținerii în stoc;

13. “depozitare temporară” - prezența unei cantități de substanțe periculoase în scopul înmagazinării, depozitării în condiții de siguranță sau menținerii în stoc, pentru mai puțin de 72 ore, inclusiv depozitarea pe un amplasament în mijloace auto și calea ferată, la aprovizionare;

14. „efectul "Domino" ” - rezultatul unei serii de evenimente în care consecințele unui accident ce are loc la o instalație sau un amplasament de tip Seveso sunt amplificate prin propagarea efectelor sale și producerea unui alt accident la o/un altă/alt instalație/amplasament, din cauza distanțelor dintre amplasamente și a proprietăților substanțelor prezente, și care conduce în final la un accident major;

15. "inspecție" - toate acțiunile, inclusiv vizite la fața locului, verificări ale unor măsuri interne, sisteme, rapoarte și documente de monitorizare, precum și orice monitorizare necesară, efectuată de către sau în numele autorității competente pentru a verifica și a promova conformarea amplasamentelor cu cerințele prezentei legi.

16."instalație" - o unitate tehnică din cadrul unui amplasament, aflată la nivelul sau sub nivelul solului, în care sunt produse, utilizate, manipulate sau depozitate substanțe periculoase; aceasta cuprinde totalitatea echipamentelor, structurilor, sistemelor de conducte, utilajelor, instrumentelor, căilor ferate proprii de garare, docurilor, cheiurilor de descărcare care deservește instalația, pontoanelor, depozitelor sau altor structuri similare, plutitoare sau de altă natură, necesare pentru exploatarea instalației respective;

17. "operator" - orice persoană fizică sau juridică care exploatează sau controlează un amplasament sau o instalație sau căreia, conform legislației naționale, i-a fost delegată puterea de decizie economică sau de luare a deciziilor asupra funcționării din punct de vedere tehnic și al siguranței amplasamentului sau instalației;

18. "pericol" - proprietatea intrinsecă a unei substanțe periculoase sau a unei situații fizice, cu potențial de a produce daune asupra sănătății umane sau asupra mediului;

19. "prezența substanțelor periculoase" - prezența efectivă sau anticipată a substanțelor periculoase pe amplasament, sau a substanțelor periculoase despre care se poate prevedea că ar putea fi generate în timpul pierderii controlului asupra proceselor, inclusiv a activităților de depozitare, în oricare dintre instalațiile aflate în cadrul amplasamentului, în cantități egale cu sau mai mari decât cantitățile relevante pentru încadrare stabilite în partea 1 sau partea 2 din anexa nr.1;

20. „produs intermediar” - un subprodus rezultat din procesul de producție care poate fi utilizat pe același amplasament, în alt proces tehnologic.

21. „produs rezidual” - un produs fără întrebuințare, un deșeu;

22. „produs secundar” - un subprodus rezultat din procesul principal de producție, care poate fi utilizat și/sau comercializat ca atare;

23. "public" – orice persoană fizică sau juridică și, asociațiile, organizațiile sau grupurile acestora;

24. "public interesat" - publicul afectat sau posibil a fi afectat sau care are un interes în luarea unei decizii privind oricare dintre aspectele reglementate de art. 15 alin. (1), din prezenta lege; în accepțiunea prezentei definiții, organizațiile neguvernamentale care promovează protecția mediului și care îndeplinesc toate cerințele aplicabile în conformitate cu legislația națională sunt considerate public interesat;

25. "risc" - probabilitatea ca un efect specific să se producă într-o anumită perioadă sau în anumite împrejurări;

26. "riscul rezidual" - se referă la riscul rămas după înlăturarea unora dintre factorii cauzatori de risc;

27. "substanță periculoasă" - înseamnă o substanță sau un amestec care intră sub incidența părții 1 sau care este menționat(ă) în partea 2 din anexa nr 1, inclusiv sub formă de materie primă, produs, produs secundar, rezidual sau intermediar;

Secțiunea 3

Evaluarea pericolelor de accident major pentru o anumită substanță periculoasă

Art. 4

(1) În situația în care un operator consideră că o anumită substanță periculoasă care intră sub incidența părții 1 sau care este prevăzută în partea 2 din anexa nr. 1 este imposibil să cauzeze, în practică, o emisie de materie sau energie care ar putea provoca un accident major, atât în condiții normale, cât și în condiții anormale, acestea putând fi rezonabil prevăzute și nu prezintă un pericol de accident major, notifică acest lucru SRMMAP, transmițând acestuia și justificarea care stă la baza unei astfel de decizii, inclusiv informațiile prevăzute la alin. (3).

(2) SRMMAP verifică dacă informațiile din documentele primite de la operator în conformitate cu alin. (1) îndeplinesc cerințele alin. (3) și le transmite Comisiei Europene, în vederea evaluării.

(3) În sensul alin. (1) și (2), informațiile necesare pentru evaluarea proprietăților substanței periculoase în cauză din care decurg riscuri pentru sănătate, riscuri fizice și riscuri pentru mediu includ:

a) o listă detaliată a proprietăților necesare pentru a evalua potențialul substanței periculoase de a provoca daune fizice, de sănătate sau asupra mediului;

b) proprietățile fizice și chimice de exemplu: masa moleculară, presiunea saturată a vaporilor, toxicitatea intrinsecă, punctul de fierbere, reactivitatea, vâscozitatea, solubilitatea și alte proprietăți relevante;

c) proprietățile care prezintă riscuri fizice sau pentru sănătate de exemplu, reactivitatea, inflamabilitatea, toxicitatea împreună cu alți factori, precum modul în care atacă organismul, raportul vătămări/decese, efectele pe termen lung și alte proprietăți relevante;

d) proprietățile din care decurg riscuri pentru mediu de exemplu, ecotoxicitatea, persistența, bioacumularea, potențialul de propagare pe distanțe lungi în mediu și alte proprietăți relevante;

e) dacă este disponibilă, clasificarea UE a substanței sau amestecului conform Regulamentului (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor, de modificare și de abrogare a Directivelor 67/548/CEE și 1999/45/CE;

f) informații despre condițiile de exploatare specifice substanței de exemplu, temperatura, presiunea și alte condiții relevante în care substanța periculoasă poate fi stocată, utilizată și/sau poate fi prezentă în cazul unor operațiuni anormale previzibile sau al unui accident precum un incendiu.

(4) Evaluarea prevăzută la alin. (2), servește Comisiei Europene pentru a prezenta, dacă este necesar, o propunere legislativă Parlamentului European și Consiliului pentru a exclude substanța periculoasă în cauză din domeniul de aplicare al Directivei 2012/18/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 iulie 2012 privind controlul pericolelor de accidente majore care implică substanțe periculoase, de modificare și ulterior de abrogare a Directivei 96/82/CE a Consiliului.

Secțiunea 4

Obligațiile generale care revin operatorului

Art. 5

(1) Autoritățile competente prevăzute la art.6 alin. (2) impun operatorului, prin actul de reglementare sau, după caz, printr-o notificare să ia toate măsurile necesare pentru a preveni accidentele majore și pentru a limita consecințele acestora asupra sănătății umane și asupra mediului.

(2) Autoritățile competente prevăzute la art. 6 alin. (2) impun operatorului prin actul de reglementare, sau după caz, printr-o notificare, obligația de a le dovedi acestora că, în orice moment, în special cu ocazia inspecțiilor și a controalelor menționate la art. 20, a luat toate măsurile necesare pentru prevenirea accidentelor majore care implică substanțe periculoase și pentru limitarea consecințelor acestora asupra sănătății umane și asupra mediului, potrivit prevederilor acestei legi.

(3) Operatorii au obligația să desemneze un responsabil pentru managementul securității la nivelul amplasamentului, în vederea ducerii la îndeplinire a prevederilor prezentei legi.

(4) În cazul în care autoritățile competente prevăzute la art. 6 consideră necesară efectuarea unei expertize suplimentare, pentru clarificarea unor aspecte cuprinse în rapoartele de securitate și planurile de urgență internă, operatorul are obligația să suporte astfel de cheltuieli.

Secțiunea 5

Autorități competente

Art. 6

(1) Autoritățile competente desemnate la nivel central în aplicarea prezentei legi sunt:

a) Ministerul Mediului Apelor și Pădurilor prin:

i) secretariatul de risc, denumit în continuare SRMMAP;

ii) Agenția Națională pentru Protecția Mediului, prin secretariatul de risc, denumit în continuare SRANPM;

iii) Garda Națională de Mediu prin Comisariatul General, denumit în continuare GNMCG;

b) Ministerul Afacerilor Interne prin Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, denumit în continuare IGSU.

(2) Autoritățile competente la nivel județean desemnate pentru aplicarea prezentei legi sunt:

a) agențiile județene pentru protecția mediului, prin secretariatul de risc, denumite în continuare SRAPM;

b) comisariatele județene din cadrul Gărzii Naționale de Mediu, denumite în continuare CJGNM;

c) inspectoratele județene pentru situații de urgență, denumite în continuare ISUJ.

(3) Toate autoritățile competente desemnate conform alin. (1) și (2) în aplicarea prevederilor prezentei legi au obligația să coopereze și să se consulte cu privire la luarea oricăror decizii legate de amplasamentele aflate sub prevederile acesteia și să participe, prin reprezentanții lor în cadrul procedurilor de reglementare a activităților desfășurate pe astfel de amplasamente.

(4) SRMMAP, IGSU și Comisia Europeană, cooperează în cadrul activităților de sprijinire a punerii în aplicare a prezentei legi, implicând, atunci când este necesar, părțile interesate.

(5) Autoritățile competente, acceptă, în scopurile prezentei legi, informații echivalente prezentate de operatori în conformitate cu alte acte legislative relevante de la nivel european și respectiv național, care îndeplinesc oricare dintre cerințele prezentei legi. În astfel de cazuri, autoritățile competente asigură respectarea cerințelor prezentei legi.

Secțiunea 6

Notificarea

Art. 7

(1) Operatorul are obligația de a transmite SRAPM, în scris și în format electronic o notificare care să cuprindă următoarele:

- a) numele și/sau denumirea comercială a operatorului și adresa completă a amplasamentului în cauză;
- b) sediul social al operatorului, inclusiv adresa completă a acestuia;
- c) numele și funcția persoanei care răspunde de amplasament, dacă aceasta este diferită de cea de la lit.a);
- d) fișele cu date de securitate și alte informații, suficiente pentru a identifica substanțele periculoase și categoria de substanțe implicate sau care ar putea fi prezente;
- e) cantitatea și forma fizică sub care se prezintă substanța sau substanțele periculoase în cauză, precum și capacitățile de stocare existente pe amplasament, exprimate în tone;
- f) activitatea sau activitatea propusă a instalației sau a suprafețelor/spațiilor de depozitare;
- g) date despre imediata vecinătate a amplasamentului, factorii care ar putea provoca un accident major sau agrava consecințele acestuia, inclusiv, dacă sunt disponibile, detalii privind amplasamentele vecine, chiar dacă nu intră în domeniul de aplicare a prezentei legi, zone și dezvoltări care ar putea fi sursa unui accident major sau ar putea crește riscul sau agrava consecințele unui accident major și al unor efecte domino.

(2) Notificarea sau actualizarea acesteia se trimite SRAPM, în următoarele termene:

- a) pentru amplasamentele noi, cu 90 de zile înainte de începerea construcției sau a exploatării cu respectarea procedurii de evaluare a impactului asupra mediului, potrivit prevederilor legislației specifice sau înainte de schimbarea ce determină o modificare a inventarului de substanțe periculoase ca urmare a unor modificări ale instalațiilor sau activităților sale;
- b) în toate celelalte cazuri, la un an de la data de la care prezenta lege se aplică amplasamentului în cauză.

(3) În urma notificării primite SRAPM convoacă CJGNM și ISUJ, efectuează împreună vizita pe respectivul amplasament și stabilesc încadrarea acestuia, în conformitate cu cerințele prezentei legi.

(4) Alin. (1) și (2) nu se aplică și în cazul în care operatorul a trimis deja o notificare către SRAPM în conformitate cu cerințele legislației naționale în domeniu, înainte de data de 1 iunie 2015, iar informațiile conținute în notificare sunt în conformitate cu alin. (1) și au rămas neschimbate.

(5) Operatorul informează SRAPM înainte de următoarele evenimente:

- a) orice creștere sau scădere semnificativă a cantității sau orice schimbare semnificativă a naturii, sau a formei fizice a substanței periculoase prezente, după cum se indică în notificarea furnizată de operator în temeiul alin. (1), sau o modificare semnificativă a proceselor în care aceasta este utilizată;
- b) modificarea unui amplasament sau a unei instalații care ar putea avea consecințe semnificative în termeni de pericole de accident major;
- c) închiderea definitivă a amplasamentului, sau dezafectarea acestuia,
- d) modificări ale informațiilor menționate la alin. (1) lit. a), b) sau c).

Secțiunea 7

Politica de prevenire a accidentelor majore

Art. 8

(1) Operatorul are obligația de a elabora un document potrivit prevederilor din anexa nr. 2, în care să prezinte politica sa de prevenire a accidentelor majore, denumită în continuare PPAM și să garanteze că aceasta este implementată în mod corespunzător. PPAM trebuie să fie elaborată astfel încât să asigure un nivel ridicat de protecție a sănătății umane și a mediului. PPAM trebuie să fie proporțională cu pericolele de accident major. PPAM cuprinde obiectivele globale și principiile de acțiune ale operatorului, rolul și responsabilitatea gestionării, precum și angajamentul privind îmbunătățirea continuă a controlului pericolelor de accident major și asigurarea unui nivel ridicat de protecție a mediului și sănătății umane.

(2) Operatorul întocmește PPAM în 3 exemplare pe suport de hârtie, un exemplar original și 2 copii conforme cu originalul, precum și în format electronic, și le transmite SRAPM în următoarele termene:

- a) pentru amplasamentele noi, în termen de 90 de zile înainte de începerea construcției sau a exploatării, sau înainte de schimbarea ce determină o modificare a inventarului de substanțe periculoase;
- b) în toate celelalte cazuri, în termen de un an de la data la care prezenta lege se aplică amplasamentului în cauză.

(3) În vederea elaborării punctelor de vedere scrise, SRAPM pune la dispoziția ISUJ și CJGNM documentul prevăzut la alin. (2).

(4) Alin. (1) și (2) nu se aplică în cazul în care operatorul a stabilit deja PPAM și, în cazul în care a transmis un astfel de document către SRAPM înainte de data de 1 iunie 2015, iar informațiile conținute în notificare sunt în conformitate cu alin. (1) și au rămas neschimbate.

(5) Fără a se aduce atingere art. 11, operatorul revizuieste periodic și, dacă este necesar, actualizează PPAM cel puțin o dată la cinci ani. Operatorul transmite PPAM actualizată la SRAPM, fără întârziere, anterior termenului de 5 ani de la data la care a fost întocmită.

(6) PPAM este pusă în aplicare de către operator prin mijloace și structuri adecvate și printr-un sistem de management al securității, potrivit prevederilor din anexa nr. 4, proporțional cu pericolele de accident major și cu gradul de complexitate al organizației sau al activităților din cadrul amplasamentului. În cazul amplasamentelor de nivel inferior, obligația de a pune în aplicare PPAM poate fi îndeplinită prin alte mijloace, structuri și sisteme de management adecvate, proporționale cu pericolele de accident major, ținând seama de principiile prevăzute în anexa nr. 4.

Secțiunea 8

Efectele domino

Art. 9

(1) Autoritățile competente, prevăzute la art. 6 alin. (2), pe baza tuturor informațiilor primite de la operatori în conformitate cu art. 7 și art. 10, sau în urma solicitării de informații suplimentare sau ca urmare a constatării inspecțiilor efectuate în temeiul art. 20, identifică toate amplasamentele de nivel inferior și de nivel superior sau grupurile de amplasamente în care riscul sau consecințele unui accident major pot crește din cauza poziției geografice și a proximității unor astfel de amplasamente, precum și din cauza substanțelor periculoase existente, inventariate pe respectivul amplasament.

(2) În cazul în care autoritățile competente, prevăzute la art. 6 alin. (2) dispun de informații suplimentare față de cele furnizate de operator în conformitate cu art. 7 alin. (1) lit. g), acestea pun la dispoziția operatorului în cauză informațiile respective, dacă acest lucru este necesar, pentru aplicarea prezentului articol.

(3) Operatorii amplasamentelor identificate potrivit prevederilor alin. (1) au obligația să ia următoarele măsuri:

a) să realizeze schimburi de informații pertinente pentru a permite ca pentru astfel de amplasamente să se țină cont de natura și de nivelul general de pericol de accident major în PPAM-urile corespunzătoare, în sistemele lor de management al securității, în rapoartele lor de securitate și în planurile lor de urgență interne, după caz;

b) să coopereze în ceea ce privește informarea publicului și a amplasamentelor învecinate care nu intră în domeniul de aplicare a prezentei legi și în ceea ce privește furnizarea de informații către autoritățile responsabile cu pregătirea planurilor de urgență externe.

Secțiunea 9

Raportul de securitate

Art. 10

(1) Operatorul unui amplasament de nivel superior are obligația întocmirii unui raport de securitate cu scopul:

a) de a demonstra că au fost puse în practică, o PPAM și un sistem de management al securității pentru punerea în aplicare a acesteia, în conformitate cu informațiile prevăzute în anexa nr. 2 și anexa nr 4;

b) de a demonstra că au fost identificate pericolele de accident major și scenariii posibile de accidente majore și că au fost luate măsurile necesare pentru a se preveni astfel de accidente și pentru a se limita consecințele acestora asupra sănătății umane și asupra mediului;

c) de a demonstra că, au fost luate în considerare securitatea și fiabilitatea, adecvate în proiectarea, construcția, exploatarea și întreținerea oricărei instalații, suprafețe/spații de depozitare, echipamente și infrastructura aferente exploatării, care sunt legate de pericolele de accident major în interiorul amplasamentului;

d) de a demonstra că planurile de urgență interne au fost elaborate și de a furniza informații care să permită întocmirea planului de urgență extern;

e) de a furniza suficiente informații autorității competente prevăzute la art. 6 alin. (2) pentru a permite luarea de decizii cu privire la localizarea sau dezvoltarea de noi activități în jurul amplasamentelor existente.

(2) Raportul de securitate conține cel puțin datele și informațiile prevăzute în anexa nr. 3 și trebuie corelat cu cerințele din legislația subsecventă prezentei legi. Condițiile minime se detaliază în funcție de obiectiv și solicitările autorităților competente care examinează documentația. Acesta indică numele organizațiilor relevante implicate în elaborarea raportului.

(3) Operatorul transmite raportul de securitate la SRAPM, în 3 exemplare pe suport de hârtie, un exemplar original și 2 copii conforme cu originalul, precum și în format electronic, în următoarele termene:

a) pentru amplasamentele noi, înainte de începerea construcției sau a exploatării, cu respectarea procedurii de evaluare a impactului asupra mediului, potrivit prevederilor legislației specifice sau înainte de schimbarea ce determină o modificare a inventarului de substanțe periculoase;

b) pentru amplasamentele de nivel superior existente, la data de 1 iunie 2016;

(c) pentru alte amplasamente, la doi ani de la data la care prezenta lege se aplică amplasamentului respectiv.

(4) Alin. (1), (2) și (3) nu se aplică în cazul în care operatorul a trimis deja raportul de securitate către SRAPM în conformitate cu cerințele legislației naționale în domeniu înainte de data de 1 iunie 2015, iar informațiile cuprinse în raport sunt în conformitate cu alin. (1) și (2) și au rămas neschimbate. Pentru a asigura conformitatea cu alin. (1) și (2), operatorul trimite SRAPM, în 3 exemplare pe suport de hârtie, un exemplar original și 2 copii conforme cu originalul și în format electronic, părțile modificate ale raportului de securitate în forma agreată de autoritatea competentă prevăzută la art. 6 alin. (2), sub rezerva respectării termenelor menționate la alin. (3).

(5) Fără a se aduce atingere art. 11, operatorul reexaminează periodic și, dacă este necesar, revizuieste/actualizează raportul de securitate, astfel:

a) cel puțin o dată la cinci ani;

b) în urma unui accident major sau incident pe amplasamentul său;

c) în orice alt moment, la inițiativa operatorului sau la cererea autorității competente prevăzută la art. 6 alin. (2), în cazul în care acest lucru este justificat de date noi sau de cunoștințe tehnologice noi în domeniul securității, inclusiv cunoștințe care decurg din analiza unor accidente sau, pe cât posibil, a evenimentelor la limita de producere a unui accident, precum și de progresele în ceea ce privește cunoștințele legate de evaluarea pericolelor.

(6) Raportul de securitate actualizat sau părțile actualizate ale acestuia se transmit la SRAPM în cel mult 15 zile de la actualizare.

(7) Înainte ca operatorul să înceapă construcția sau exploatarea sau în cazurile prevăzute la alin. (3) lit. b) și c) și la alin. (5), SRAPM, după consultarea în scris cu ISUJ și CJGNM, într-un interval de timp stabilit de comun acord dar care să nu depășească 12 luni de la primirea raportului, funcție de complexitatea acestuia, comunică operatorului concluziile examinării raportului de securitate și, după caz, în conformitate cu art. 19, ISUJ și CJGNM interzice punerea în funcțiune sau exploatarea în continuare a amplasamentului în cauză.

Secțiunea 10

Modificarea unei instalații, a unui amplasament sau a unei suprafețe/spațiu de depozitare

Art. 11

(1) În cazul în care se aduc modificări unei instalații, unui amplasament, unei suprafețe/spațiu de depozitare, sau a unui proces, ori modificări ale naturii, clasificării sau a cantității substanțelor periculoase utilizate, care ar putea avea consecințe semnificative în cazul producerii unui accident major sau ar putea determina reclassificarea unui amplasament de nivel inferior, ca amplasament de nivel superior sau viceversa, operatorul are obligația să reexamineze și dacă este necesar să actualizeze:

a) notificarea, care va fi însoțită de fișele cu date de securitate;

b) documentul ce reprezintă PPAM și sistemul de management al securității, în conformitate cu informațiile prevăzute în anexa nr. 2 și anexa nr. 4.

c) raportul de securitate conform informațiilor prevăzute în anexa nr. 3.

(2) Operatorul are obligația să informeze SRAPM cu privire la detaliile respectivelor actualizări și să transmită documentele actualizate prevăzute la alin. (1) lit. a)-c), înainte de realizarea modificărilor.

(3) Orice modificare, la care se face referire în alin (1), are loc după validarea de către autoritățile competente definite la art. 6 alin. (2) a documentelor prezentate SRAPM conform alin. (2) al prezentului articol.

Secțiunea 11

Planurile de urgență

Art. 12

(1) ISUJ se asigură că pentru toate amplasamentele care sunt de nivel superior:

- a) operatorul elaborează un plan de urgență internă care să cuprindă măsurile ce trebuie aplicate în interiorul amplasamentului;
- b) operatorul furnizează ISUJ informațiile necesare pentru a permite elaborarea planurilor de urgență externe;
- c) în termen de maximum doi ani de la data primirii de la operator a informațiilor necesare, în temeiul prevederilor de la lit. (b), ISUJ elaborează un plan de urgență extern pentru măsurile care trebuie luate în exteriorul amplasamentului

(2) Operatorul se conformează obligațiilor prevăzute la alin. (1) lit. a) și b), cu respectarea următoarele termene:

- a) pentru amplasamentele noi, anterior începerii construcției acestora sau înainte de schimbarea ce determină o modificare a inventarului de substanțe periculoase, cu respectarea procedurii de evaluare a impactului asupra mediului, potrivit prevederilor legislației specifice;
- b) pentru amplasamentele de nivel superior existente, până la data de 1 iunie 2016, cu excepția cazului în care planul de urgență intern întocmit în temeiul cerințelor dreptului național înainte de acea dată și informațiile conținute în acesta, precum și informațiile menționate la alin. (1) lit. b) sunt în conformitate cu prezentul articol și au rămas neschimbate;
- c) pentru alte amplasamente, în termen de doi ani de la data la care prezenta lege se aplică amplasamentului în cauză.

(3) Planurile de urgență se stabilesc cu următoarele obiective:

- a) controlul și limitarea efectelor incidentelor astfel încât să se minimizeze efectele și să se limiteze daunele asupra sănătății populației, mediului și proprietății;
- b) implementarea măsurilor necesare pentru protecția sănătății umane și a mediului împotriva efectelor accidentelor majore;
- c) comunicarea informațiilor necesare către public și către serviciile sau autoritățile implicate din zona respectivă;
- d) asigurarea refacerii ecologice și curățarea zonei afectate în urma unui accident major.

Planurile de urgență se întocmesc și se testează potrivit normelor metodologice elaborate de IGSU și trebuie să cuprindă informațiile prevăzute în anexa nr. 5.

(4) La elaborarea și actualizarea planului de urgență intern operatorul este obligat să consulte personalul care lucrează în cadrul amplasamentului, inclusiv personalul subcontractat pentru diferite servicii pe termen lung, relevant din punct de vedere al securității amplasamentului.

(5) ISUJ se asigură că publicului interesat i se acordă din timp posibilitatea de a-și exprima opinia cu privire la planurile de urgență externe atunci când acestea sunt întocmite sau modificate substanțial. În contextul unor accidente industriale cu efecte transfrontiere generate de amplasamentele de nivel superior, SRMMAP și IGSU vor demara procedurile de informare a statelor membre ale UE, vecine care pot fi afectate.

(6) Planurile de urgență interne și externe sunt examinate, testate și, unde este necesar, revizuite de către operator și, respectiv ISUJ, la intervale corespunzătoare de cel mult trei ani. Revizuirea are în vedere modificările care au loc în cadrul amplasamentelor respective sau în serviciile de urgență implicate, noile cunoștințe tehnice, precum și noile cunoștințe privind intervenția în caz de accidente majore.

(7) În cazul planurilor de urgență externe, IGSU facilitează cooperarea consolidată în ceea ce privește asistența în domeniul protecției civile în caz de urgențe majore.

(8) Planurile de urgență se pun în aplicare imediat de către operator și, dacă este necesar, de către ISUJ, în următoarele situații:

a) când survine un accident major; sau

b) când survine un eveniment necontrolat, care poate, prin natura sa, să conducă la un accident major.

(9) În baza informațiilor conținute în raportul de securitate, ISUJ poate decide, motivat, cu acordul IGSU, că pentru anumite amplasamente nu este necesar să se elaboreze planul de urgență extern prevăzut la alin. (1).

Secțiunea 12

Amenajarea teritorială

Art. 13

(1) Autoritățile publice locale responsabile cu planificarea amenajării teritoriului și urbanism, în colaborare cu autoritățile competente prevăzute la art. (6) alin. (2), se asigură că obiectivele de prevenire a accidentelor majore și de limitare a consecințelor unor astfel de accidente pentru sănătatea umană și pentru mediu sunt luate în considerare în cadrul politicilor de amenajare a teritoriului sau al altor politici relevante. În acest scop, aceste autorități efectuează controale privind:

a) poziționarea noilor amplasamente;

b) modificările aduse amplasamentelor existente cărora le sunt aplicabile prevederile art. 11;

c) noi proiecte de dezvoltare, inclusiv căi de transport, locații de uz public și zone rezidențiale aflate în vecinătatea amplasamentelor, unde stabilirea de amplasamente sau dezvoltările pot genera ori crește riscul sau agrava consecințele unui accident major.

(2) Autoritățile competente prevăzute la art. (6) alin. (2) în colaborare cu autoritățile publice locale responsabile cu planificarea amenajării teritoriului și urbanism, se asigură că politicile de dezvoltare și amenajare a teritoriului sau alte politici relevante și procedurile de punere în aplicare a acestora iau în considerare pe termen lung necesitatea:

a) menținerii unor distanțe de siguranță adecvate, între amplasamentele care intră sub incidența prezentei legi și zone rezidențiale, clădirile și zonele frecventate de public, zonele de agrement și, în măsura în care este posibil, căile de transport importante;

b) protejării ariilor naturale deosebit de vulnerabile sau de interes natural deosebit, aflate în apropierea amplasamentelor, atunci când este necesar, prin distanțe de siguranță adecvate sau alte măsuri corespunzătoare;

c) de a lua unele măsuri tehnice suplimentare, în cazul amplasamentelor existente, conform prevederilor art. 5, pentru a nu crește riscurile pentru sănătatea umană și pentru mediu.

(3) Autoritățile competente prevăzute la art. (6) alin. (2) în colaborare cu autoritățile publice locale responsabile cu planificarea amenajării teritoriului și urbanism inițiază proceduri de consultare

adecvate pentru a facilita punerea în aplicare a politicilor stabilite la alin. (1). Procedurile trebuie stabilite astfel încât operatorii să furnizeze informații suficiente cu privire la riscurile pe care le ridică amplasamentul, precum și disponibilitatea recomandărilor tehnice cu privire la aceste riscuri, fie de la caz la caz, fie la nivel general, atunci când se iau decizii.

(4) Operatorii amplasamentelor de nivel inferior furnizează, la cererea autorităților competente prevăzute la art. (6) alin. (2) și autorităților publice locale responsabile cu planificarea amenajării teritoriului, informații suficiente cu privire la riscurile pe care le presupune amplasamentul, care sunt necesare în scopul amenajării teritoriului.

Secțiunea 13

Informarea publicului

Art. 14

(1) Operatorul are obligația ca informațiile prevăzute în anexa nr. 6, să fie puse în permanență la dispoziția publicului, inclusiv în format electronic pe propria pagină de internet. Informațiile se actualizează, atunci când este necesar, inclusiv în cazul unor modificări prevăzute în art. 11.

(2) Pentru amplasamentele de nivel superior, operatorul are obligația să se asigure că:

- a) toate persoanele care ar putea fi afectate de un accident major primesc, periodic și sub forma cea mai adecvată, fără să trebuiască să solicite acest lucru, informații clare, suficiente și inteligibile privind măsurile de securitate și conduita obligatorie în caz de accident major;
- b) raportul de securitate este pus la dispoziția publicului la cerere, iar în cazul aplicării prevederilor art. 22 alin. (3) din prezenta lege se pune la dispoziția publicului un raport modificat, sub forma unui rezumat fără caracter tehnic, care include cel puțin informații generale privind pericolele de accident major și efectele potențiale asupra sănătății umane și asupra mediului în caz de accident major;
- c) inventarul substanțelor periculoase este pus la dispoziția publicului, la cerere, în conformitate cu art. 22 alin. (3).

(3) Informațiile care urmează să fie furnizate în temeiul prevederilor de la alin (2) lit. a) includ cel puțin informațiile menționate în anexa nr. 6. Aceste informații sunt, de asemenea, furnizate tuturor administratorilor sau proprietarilor construcțiilor și zonelor de utilitate publică, inclusiv școli și spitale, și tuturor amplasamentelor învecinate, în cazul amplasamentelor care intră sub incidența art. 9.

(4) Autoritățile competente se asigură că informațiile sunt furnizate cel puțin o dată la cinci ani și se reexaminează periodic și, unde este necesar se revizuiesc, inclusiv în cazul modificărilor stipulate în art. 11.

(5) În ceea ce privește posibilitatea producerii unui accident major cu efecte transfrontiere provenind de la un amplasament de nivel superior, IGSU furnizează informații suficiente statelor membre vecine care ar putea fi afectate, astfel încât toate prevederile relevante cuprinse în art. 12 și 13 și în prezentul articol, să poată fi aplicate, acolo unde sunt aplicabile, de către statele membre care ar putea fi afectate.

(6) În cazurile în care IGSU decide că un amplasament aflat în apropierea teritoriului altui stat nu prezintă pericol de accident major în afara perimetrului său în contextul art. 12 alin. (9) și, din acest motiv, nu este necesară elaborarea unui plan de urgență extern potrivit art. 12 alin. (1), informează în acest sens autoritățile similare din statul membru vecin cu privire la decizia luată și motivarea acesteia.

Secțiunea 14

Consultarea publicului și participarea la procesul decizional

Art. 15

(1) Autoritatea competentă pentru protecția mediului în colaborare cu autoritatea publică locală responsabilă cu planificarea amenajării teritoriului și urbanism se asigură că publicului interesat i se oferă din timp posibilitatea să își exprime opinia cu privire la proiecte individuale specifice privind:

- a) planificarea de noi amplasamente, prevăzută la art. 13;
- b) modificări semnificative ale amplasamentelor prevăzute la art. 11, în cazul în care aceste modificări sunt supuse obligațiilor prevăzute la art. 13;
- c) noi amenajări în apropierea imediată a amplasamentelor în cazul în care acestea pot crește riscul sau agrava consecințele unui accident major în conformitate cu art. 13.

(2) În ceea ce privește proiectele individuale specifice menționate la alin. (1), publicul este informat prin anunțuri publice sau prin alte mijloace adecvate, inclusiv prin mijloace electronice, dacă sunt disponibile, la începutul procedurii de adoptare a unei decizii sau, cel mai târziu, de îndată ce informațiile pot fi furnizate în mod rezonabil, cu privire la următoarele aspecte:

- a) obiectul proiectului specific;
- b) dacă este cazul, faptul că un proiect face obiectul unei evaluări de impact asupra mediului la nivel național sau transfrontalier, sau al consultărilor între statele membre în conformitate cu art. 14 alin. (5);
- c) detalii privind autoritatea responsabilă de luarea deciziei, de la care pot fi obținute informații relevante, și căreia îi pot fi prezentate observații sau întrebări și detalii privind termenele pentru transmiterea observațiilor și a întrebărilor;
- d) natura posibilelor decizii sau, în cazul în care există o decizie, proiectul acesteia;
- e) o precizare a orelor și a locurilor în care, sau a mijloacelor prin care, vor fi oferite informațiile relevante;
- f) detalii privind modalitățile de participare și consultare a publicului, realizate în temeiul alin. (8).

(3) În ceea ce privește proiectele individuale specifice menționate la alin. (1), autoritatea competentă pentru protecția mediului se asigură că următoarele elemente sunt puse la dispoziția publicului interesat, în termenele legale stipulate în procedurile de reglementare:

- a) în conformitate cu legislația națională, principalele rapoarte și recomandări adresate autorității competente pentru protecția mediului la momentul în care publicul interesat a fost informat în conformitate cu alin. (2);
- b) în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 878/2005 privind accesul publicului la informația privind mediul, cu modificările și completările ulterioare, alte informații decât cele menționate la alin. (2) care sunt relevante pentru decizia adoptată și care devin disponibile numai după ce publicul interesat a fost informat în conformitate cu alineatul respectiv.

(4) Autoritatea competentă pentru protecția mediului se asigură că publicul interesat beneficiază de dreptul de a formula observații și opinii înainte de adoptarea unei decizii cu privire la un proiect individual, astfel cum se menționează la alin. (1), și că rezultatele consultărilor desfășurate în temeiul respectivului alineat sunt luate în considerare în mod corespunzător în luarea unei decizii.

(5) Atunci când sunt luate deciziile relevante, autoritatea competentă pentru protecția mediului pune la dispoziția publicului:

- a) conținutul deciziei și motivele pe care se bazează, inclusiv orice actualizări ulterioare;
- b) rezultatele consultărilor organizate înainte de luarea deciziei și o explicație a modului în care acestea au fost luate în considerare în decizia respectivă.

(6) La stabilirea de planuri sau programe legate de aspectele prevăzute la lit. a) sau c) de la alin. (1), autoritatea competentă pentru protecția mediului se asigură că publicului i se oferă din timp posibilități efective de a participa la pregătirea și modificarea sau revizuirea acestora, prin utilizarea procedurilor

stabilite la art. 4 și 5 din Hotărârea Guvernului nr. 564/2006 privind cadrul de realizare a participării publicului la elaborarea anumitor planuri și programe în legătură cu mediul.

Autoritatea competentă pentru protecția mediului identifică publicul îndreptățit să participe în sensul prezentului alineat, inclusiv organizațiile neguvernamentale relevante care îndeplinesc cerințele relevante impuse în legislația națională, precum cele care promovează protecția mediului.

(7) Prevederile alin. (6) nu se aplică planurilor și programelor pentru care o procedură de participare a publicului se realizează în conformitate cu Hotărârea Guvernului nr. 1076/2004 privind stabilirea procedurii de realizare a evaluării de mediu pentru planuri și programe.

(8) Detaliile privind modalitățile de informare și consultare a publicului interesat, se stabilesc de către autoritatea competentă pentru protecția mediului, care prevăd termene rezonabile pentru diferitele etape, care să permită suficient timp pentru informarea publicului și pentru ca publicul interesat să se pregătească și să participe efectiv la adoptarea deciziilor privind mediul, sub rezerva dispozițiilor prezentului articol.

Secțiunea 15

Informațiile care trebuie furnizate de către operator și acțiunile care trebuie întreprinse în urma producerii unui accident major

Art. 16

În cazul producerii unui accident major, operatorul are obligația ca, prin mijloacele cele mai adecvate, în termen de maximum 2 ore să ia următoarele măsuri:

- a) să informeze autoritățile competente prevăzute la art. 6 alin. (2) privind producerea accidentului;
- b) să ofere autorităților competente prevăzute la art. 6 alin. (2) următoarele informații, imediat ce acestea devin disponibile:
  - (i) circumstanțele accidentului;
  - (ii) substanțele periculoase implicate;
  - (iii) datele disponibile pentru evaluarea efectelor accidentului asupra sănătății umane, asupra mediului și proprietății;
  - (iv) măsurile de urgență adoptate;
- c) să informeze autoritățile competente prevăzute la art. 6 alin. (2) cu privire la măsurile avute în vedere:
  - (i) pentru a atenua efectele pe termen mediu și lung ale accidentului;
  - (ii) pentru a preveni repetarea unui astfel de accident;
- d) să actualizeze informațiile furnizate dacă cercetările ulterioare fac cunoscute date suplimentare care modifică informațiile inițiale sau concluziile stabilite.

Secțiunea 16

Acțiunile care trebuie întreprinse de către autoritățile competente în urma producerii unui accident major

Art. 17

În urma producerii unui accident major, autoritățile competente prevăzute la art. 6 alin. (2) au următoarele obligații:

- a) să se asigure ca s-au luat toate măsurile urgente pe termen mediu și lung, care s-ar putea dovedi necesare;
- b) să colecteze, prin inspecție, investigație sau alte mijloace adecvate, informațiile necesare pentru o analiză completă a aspectelor tehnice, organizaționale și manageriale ale accidentului;

- c) să se asigure că operatorul a luat toate măsurile necesare de remediere;
- d) să facă recomandări cu privire la măsurile preventive viitoare;
- e) să informeze persoanele care ar putea fi afectate cu privire la accidentul care a avut loc și, atunci când este cazul, cu privire la măsurile luate pentru atenuarea consecințelor acestuia.
- f) să informeze în cel mai scurt timp autoritățile competente prevăzute la art.6 alin (1) cu privire la producerea accidentului.

Secțiunea 17

Informații care trebuie furnizate de către statele membre în urma producerii unui accident major

Art. 18

(1) În scopul prevenirii și limitării consecințelor accidentelor majore, IGSU informează Comisia Europeană asupra accidentelor majore produse pe teritoriul național, care îndeplinesc criteriile din anexa nr. 7. Informarea cuprinde următoarele detalii:

- a) statul membru, numele și adresa autorității responsabile pentru elaborarea raportului;
- b) data, ora și locul producerii accidentului major, incluzând numele complet al operatorului și adresa amplasamentului implicat;
- c) o descriere succintă a circumstanțelor în care s-a produs accidentul, incluzând substanțele periculoase implicate și efectele imediate asupra sănătății populației și mediului;
- d) o descriere succintă a măsurilor de urgență întreprinse și a măsurilor de precauție imediate necesare pentru a preveni repetarea accidentului;
- e) rezultatele analizei și recomandările IGSU.

(2) Informațiile menționate la alin. (1) se pun la dispoziția Comisiei Europene de îndată ce este posibil din punct de vedere practic și cel târziu în decurs de un an de la data accidentului, prin utilizarea bazei de date menționate la art. 21 alin. (4).

Dacă în acest termen pot fi furnizate numai informații preliminare, în conformitate cu lit. e) de la alin.

(1), pentru introducerea în baza de date, informațiile sunt actualizate o data atunci ce rezultatele unei analize mai aprofundate și noi recomandări sunt disponibile.

(3) Raportarea informațiilor menționate la lit. e) de la alin. (1) poate fi amânată pentru a permite finalizarea procedurilor judiciare în cazul în care o astfel de raportare ar putea afecta acele proceduri.

(4) IGSU furnizează Comisiei Europene numele și adresa oricărei instituții/organizații, care ar putea deține informații relevante asupra accidentelor majore și care este în măsură să asigure consultanță autorităților competente din alte state care trebuie să intervină în eventualitatea unui astfel de accident.

Secțiunea 18

Interzicerea utilizării

Art. 19

(1) Autoritățile competente cu atribuții de inspecție, respectiv CJGNM și ISUJ interzic utilizarea sau punerea în funcțiune a oricărui amplasament, instalații sau suprafețe de depozitare sau a oricărei părți din acestea, dacă măsurile luate de operator pentru prevenirea sau atenuarea accidentelor majore prezintă deficiențe grave.

(2) Deficiențele grave vor fi prezentate în raportul de inspecție sau vor fi semnalate de către autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea actului de reglementare, când nu sunt incluse în documentația specifică supusă avizării.

(3) Autoritățile competente prevăzute la alin. (1) pot interzice utilizarea sau punerea în funcțiune a oricărui amplasament, instalații sau suprafețe/spații de depozitare sau a oricărei părți din acestea, dacă operatorul, nu a înaintat, în termenul stabilit: notificarea, documentul privind politica de prevenire a accidentelor majore, raportul de securitate sau alte informații solicitate potrivit prevederilor din prezenta lege.

(4) Operatorii au dreptul să conteste decizia de interdicție emisă de către o autoritate competentă în temeiul alin. (1), contestația se poate adresa instanței de contencios administrativ competente, cu respectarea prevederilor Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și fără a aduce atingere altor prevederi legale.

Secțiunea 19

Inspecții

Art. 20

(1) Autoritățile competente cu atribuții de inspecție, respectiv CJGNM și ISUJ organizează un sistem de inspecții.

(2) Inspecțiile sunt adecvate tipului de amplasament vizat. Acestea nu depind de primirea raportului de securitate sau de orice alt raport înaintat.

(3) Numărul inspecțiilor efectuate trebuie să asigure o examinare planificată și sistematică a sistemelor tehnice, organizaționale sau manageriale utilizate în cadrul amplasamentului, complexitatea acestuia și cantitățile de substanțe existente, astfel încât să se asigure în special că:

- a) operatorul poate demonstra că a luat măsuri adecvate, în legătură cu diversele activități din cadrul amplasamentului, pentru a preveni accidentele majore;
- b) operatorul poate demonstra că a asigurat mijloace adecvate pentru limitarea consecințelor accidentelor majore, în interiorul amplasamentului și în afara acestuia;
- c) datele și informațiile cuprinse în raportul de securitate, sau în orice alt document înaintat, reflectă în mod corespunzător condițiile din cadrul amplasamentului;
- d) informațiile sunt puse la dispoziția publicului potrivit prevederilor art. 14.

(4) Autoritățile competente prevăzute la alin. (1) se asigură că toate amplasamentele sunt incluse într-un plan de inspecții care este revizuit periodic și, dacă este cazul, actualizat.

(5) Fiecare plan de inspecții include următoarele elemente:

- a) o evaluare generală a problemelor de securitate relevante;
- b) zona geografică acoperită de planul de inspecții;
- c) o listă a amplasamentelor incluse în plan;
- d) o listă a grupurilor de amplasamente, cu posibile efecte domino, în temeiul art. 9;
- e) o listă a amplasamentelor în cazul în care anumite surse externe de risc sau de pericol ar putea crește riscul sau consecințele unui accident major;
- f) procedurile pentru inspecțiile planificate, inclusiv programele pentru astfel de inspecții în conformitate cu alin. (4);
- g) procedurile aplicabile inspecțiilor excepționale în conformitate cu alin. (6);
- h) dispoziții privind cooperarea între diferitele autorități cu atribuții de inspecție.

(6) Pe baza planurilor de inspecție menționate la alin. (3), autoritățile competente prevăzute la alin. (1), întocmesc în mod sistematic programe de inspecții planificate pentru toate amplasamentele, inclusiv frecvența vizitelor la fața locului pentru diversele tipuri de amplasamente. Perioada dintre două vizite consecutive la fața locului nu depășește un an.

(7) Pentru stabilirea frecvenței inspecțiilor se realizează o evaluare sistematică a pericolelor din amplasamentele în cauză care se bazează, cel puțin, pe următoarele criterii:

- a) impactul potențial al amplasamentelor în cauză asupra sănătății umane și a mediului;
- b) măsura în care cerințele prezentei legi au fost respectate;
- c) numărul de incidente/accidente înregistrate anterior pe amplasament.

Dacă este cazul, se iau în considerare constatările relevante ale inspecțiilor efectuate în temeiul altor prevederi legale.

(8) Inspecțiile speciale se desfășoară cât mai curând posibil pentru a investiga sesizările privind deficiențele grave, accidentele grave și evenimentele la limita de producere a unui accident, incidentele sau cazurile de neconformitate.

(9) În termen de patru luni de la data realizării fiecărei inspecții, autoritățile competente prevăzute la alin. (1) comunică operatorului concluziile inspecției, precum și toate acțiunile necesare identificate.

(10) După primirea comunicării concluziilor inspecției, pentru fiecare acțiune prevăzută, operatorul, de comun acord cu autoritățile competente prevăzute la alin. (1), stabilește un calendar pentru punerea în practică a tuturor acestor acțiuni identificate și notifică acestora realizarea fiecărei acțiuni.

(11) Dacă în cadrul realizării unei inspecții se identifică un caz important de neconformitate cu dispozițiile prezentei legi, se efectuează o inspecție suplimentară, în termen de maxim șase luni.

(12) În situația în care este posibil, inspecțiile se coordonează și se combină cu alte inspecții efectuate în temeiul altor acte legislative, acolo unde este cazul.

(13) Autoritățile competente prevăzute la alin. (1) pot furniza informații privind mecanismele și instrumentele necesare schimbului de experiență și pentru consolidarea cunoștințelor, și pot participa la astfel de mecanisme la nivelul Uniunii Europene, dacă este cazul.

(14) Operatorii au obligația să asigure autorităților competente prevăzute la alin. (1) întreaga asistență necesară pentru a permite acestora să efectueze orice inspecție și să obțină orice informație necesară pentru îndeplinirea sarcinilor lor, în scopul respectării prevederilor prezentei legi.

Aceste informații trebuie să permită autorităților următoarele:

- a) evaluarea completă a posibilității producerii unui accident major;
- b) determinarea creșterii probabilității producerii unor accidente majore și/sau agravării acestora;
- c) elaborarea planului de urgență extern;
- d) luarea în considerare a substanțelor care, datorită clasificării și caracteristicilor lor fizice, condițiilor specifice sau locației, necesită atenție suplimentară.

Secțiunea 20

Sistemul și schimbul de informații

Art. 21

(1) Autoritățile competente prevăzute la art.6 alin. (1) participă la schimburile de informații organizate de Comisia Europeană cu privire la experiența acumulată în domeniul prevenirii accidentelor majore și al limitării consecințelor acestora. Aceste informații vizează în special aplicarea măsurilor prevăzute în prezenta lege.

(2) Până la data de 30 septembrie 2019 și ulterior, la fiecare patru ani, IGSU transmite Comisiei Europene un raport întocmit în colaborare cu GNMCG și SRANPM, privind punerea în aplicare a prezentei legi, în conformitate cu decizia Comisiei Europene.

(3) Pentru amplasamentele care intră sub incidența prezentei legi, IGSU transmite Comisiei Europene informații prelucrate în colaborare cu SRMMAP și SRANPM, care trebuie să conțină cel puțin următoarele:

- a) numele sau denumirea comercială a operatorului și adresa completă a amplasamentului în cauză;
- b) activitatea sau activitățile desfășurate în cadrul amplasamentului.

(4) Informațiile prevăzute la lit. a) și b), furnizate de IGSU se includ în baza de date a Comisiei Europene. Accesul la baza de date este permis persoanelor autorizate de Comisia Europeană sau de autoritățile competente prevăzute la art. 6 alin. (1).

(5) IGSU împreună cu SRMMAP dezvoltă o bază de date care conține, în special, detalii cu privire la accidentele majore care au avut loc pe teritoriul național, care conține cel puțin următoarele:

- a) informațiile furnizate în temeiul art. 18 alin. (1) - (3);
- b) o analiză a cauzelor accidentelor;
- c) experiența acumulată în urma accidentelor;
- d) măsurile preventive necesare pentru a împiedica repetarea accidentului.
- e) informările către celelalte autorități competente la nivel central a măsurilor de prevenire rezultate din analiza unor astfel de accidente

Secțiunea 21

Accesul la informații și confidențialitatea

Art. 22

(1) În scopul asigurării transparenței, autoritatea competentă pentru protecția mediului are obligația de a pune la dispoziția oricărei persoane fizice sau juridice care solicită acest lucru, toate informațiile primite în baza acestei legi, în conformitate cu Hotărârea Guvernului nr. 878/2005 privind accesul publicului la informația privind mediu, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Divulgarea oricăror informații cerute în temeiul prezentei legi, inclusiv în baza prevederilor art. 14 poate fi refuzată sau restricționată de către autoritatea competentă pentru protecția mediului, în cazul în care sunt îndeplinite condițiile stabilite la capitolul 3 din Hotărârea Guvernului nr. 878/2005 privind accesul publicului la informația privind mediu, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Divulgarea informațiilor complete menționate la art. 14 alin. (2) lit. b) și c) din prezenta lege deținute de către autoritatea competentă pentru protecția mediului poate fi refuzată de către aceasta, fără a aduce atingere alin. (2), în cazul în care operatorul a solicitat să nu se divulge anumite părți ale raportului de securitate sau inventarul substanțelor periculoase din motivele prevăzute la capitolul 3 din Hotărârea Guvernului nr. 878/2005 privind accesul publicului la informația privind mediu, cu modificările și completările ulterioare.

Autoritatea competentă pentru protecția mediului poate decide, de asemenea, din aceleași motive, nedivulgarea anumitor părți ale raportului sau inventarului substanțelor periculoase. În astfel de cazuri, și cu aprobarea autorității respective, operatorul furnizează autorității competente un raport sau un inventar modificat, care exclude aceste părți.

Secțiunea 22

Accesul la justiție

Art. 23

Autoritatea competentă se asigură că:

- a) orice persoană care solicită informații în conformitate cu lit. b) sau c) ale art. 14 alin. (2) sau cu art. 22 alin. (1) din prezenta lege poate să obțină o revizuire, în conformitate cu capitolul 4 din Hotărârea Guvernului nr. 878/2005 privind accesul publicului la informația privind mediu, cu modificările și completările ulterioare, a actelor sau a omisiunilor unei autorități competente în legătură cu o astfel de solicitare;
- b) în cadrul sistemului juridic național, membrii publicului interesat au acces la procedurile de atac stabilite la art. 24 din Hotărârea Guvernului nr. 445/2009 privind evaluarea impactului anumitor proiecte publice și private asupra mediului, cu modificările și completările ulterioare, pentru cazuri care fac obiectul art. 15 alin. (1) din prezenta lege.

Secțiunea 23

Sanctiuni

Art. 24

(1) Constituie contravenții următoarele fapte săvârșite de operator și se sancționează după cum urmează:

- a) nerespectarea dispozițiilor art. 5 alin. (3), art. 7, art. 9 alin. (3), art. 10 alin. (6), art. 12 alin. (4), cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei;
- b) nerespectarea dispozițiilor art. 5 alin.(1), (2) și(4) art. 8 alin. (1), (2), (5) și (6), art. 10 alin. (1), (2), (3) și (5), art. 11 alin. (1) și art. 14 alin. (1) și (2), cu amendă de la 20.000 lei la 40.000 lei;
- c) nerespectarea dispozițiilor art. 11 alin. (2), art. 12 alin. (1) lit. a) și b) și alin. (2), art. 16, cu amendă de la 30.000 lei la 50.000 lei.
- d) nerespectarea dispozițiilor art. 19 alin. (3) pentru prezentarea de către operator a unor documentații incomplete sau nerespectarea legislației subsecvente, cu amendă de la 10.000 – 30.000 lei.
- e) nerespectarea obligațiilor operatorului de examinare, testare și revizuire ale planului de urgență intern prevăzut la art.12 alin. (6), cu amendă de la 10.000 – 20.000 lei.
- f) nerespectarea obligațiilor operatorului de punere în aplicare a planului de urgență intern conform art.12 alin. (8) cu amendă de la 20.000 – 40.000 lei.

(2) Constatarea și aplicarea contravențiilor prevăzute la alin. (1) se fac de către personalul împuternicit din cadrul CJGNM și ISUJ. Pentru nerespectarea prevederilor art. 12 constatarea și aplicarea contravențiilor se face doar de către ISUJ.

(3) Dispozițiile referitoare la contravenții, prevăzute la alin. (1) și (2), se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Contravenientul poate achita pe loc, sau în termen de cel mult 48 ore de la data încheierii procesului verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzii prevăzute în actul normativ, agentul constator făcând mențiunea despre această posibilitate în Procesul verbal de constatare și sancționare a contravenției.

Secțiunea 24

Modificarea anexelor

Art 25

Anexele nr. 1-7 fac parte integrantă din prezenta lege și se actualizează prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului sau, după caz, prin ordine comune ale

conducătorilor autorităților publice cu responsabilități în implementarea prevederilor prezentei legi, și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Aceste adaptări nu pot duce la schimbări substanțiale în ceea ce privește obligațiile autorităților competente și ale operatorilor stabilite în prezenta lege.

Secțiunea 25

Dispoziții tranzitorii

Art. 26

(1) La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 804/2007 privind controlul activităților care prezintă pericole de accidente majore în care sunt implicate substanțe periculoase, cu modificările și completările ulterioare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 120 din 25 februarie 2003.

(2) Actele normative subsecvente Hotărârii Guvernului nr. 804/2007 rămân în vigoare până la data abrogării lor, în măsura în care nu contravin prezentei legi.

(3) Prezenta lege transpune în legislația națională prevederile Directivei 2012/18/UE a Parlamentului European și Consiliului din 4 iulie 2012 privind controlul pericolelor de accidente majore care implică substanțe periculoase, de modificare și ulterior de abrogare a Directivei 96/82/CE a Consiliului, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene JOUE, seria L nr. 197 din 24 iulie 2012.

(4) În vederea aducerii la îndeplinire a obligațiilor prezentei legi, în termen de 6 luni, se aprobă măsuri specifice privind amenajarea teritoriului și urbanism din jurul amplasamentelor cu potențial pericol de accident major în care sunt implicate substanțe periculoase prin ordin comun al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului, al conducătorului autorității publice centrale pentru afaceri interne și al conducătorului autorității publice centrale pentru dezvoltare regională.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE SENATULUI
CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-
TĂRICEANU

PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA